

Ayhan Gökhan

Mexikói étterem

*a neved partján állok, micsoda
alkoholt töltök magamba, megfoszt
a hullámaidtól a Mexikói étterem
karzatán álldogáló pincér, ülök
szemben veled, két megoldás
határába szakadt asztal pohárral,
tányérokkal, légzésed balkonjáról
nem mozdulok, fehér ingemben,
Zita, nézzünk ki együtt, a név
fehérre sikált, néma ablakán.*

Napló

Miért nem élt még néhány érverésig –
Láthatta volna szívem változását!
Hogy megvettem hűséges szavát,
Amíg a fényben járt! Eltűnt örökre,
Eltűnt, s én itt állok nehéz, le nem rótt
Adóssággal.
Schiller: Tell Vilmos
(Vas István fordítása)

*És a bécsi iparművészeti múzeumban látott
több száz éves bútorok, a Spiegel utcai
régiségkereskedések üvege mögül kinéző
antik tárgyak, mintha az ő kedvéért, az ő
rendezésében láttam volna mindezt,
leírom ide, megjegyzem, lopva végighúztam
a felszínükön a tenyerem, a nagybátyám arcán
utoljára évekkorábban, – ki emlékezhet rá? –
a tárgyak hallgatása, a nagybátyámé, és a Tóth
Menyhért festmény, olyan, akár tegnap láthattam
utoljára. A kinti idő, mintha avarégetés lenne.*

Nem több

köszönettel Tábor Ádámnak

*eladom a lakást, te a földben,
nem mintha
valamit is számítana. Bergman
filmjeiből tanulok anyatejet.
de a lakás az enyém,
a föld nem, az a tied,
megosztottuk egymással
a világ töredékeit.*